

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

og enten Maden er varm eller kold, og det viser sig at gaa helt godt. Sørge ligt er det, at vi Mennesker i Almindelighed er saadan indrettet, at vi først indstiller os paa at tilrettelægge Arbejdet bedre og give Afkald paa visse Bekvemmelighedsvaner, naar vi er tvunget dertil. Men saadan er det. Nu forstaaar imidlertid en stigende Del af Befolkningen, at den huslige Arbejder maa have Fritid at disponere over ligesom andre Lønmodtagere, og at hendes eller hans Arbejdsforhold i øvrigt maa følge Trit med Udviklingen i andre Arbejdsforhold.

Men naar jeg har sagt dette om Hjemmene, vil jeg dog, selv om jeg i Almindelighed mener, at Hjem er ganske usædvanlig konservativt indstillet i Sammenligning med andre Arbejdspladser, gerne benytte Lejligheden til at sige, at mange, mange Husmødre har været Foregangs-mænd paa dette Omraade. Mange Husmødre har ikke ventet til den Dag, Nøden var der, men de har indrettet sig saadan, at der ogsaa var tilfredsstillende Forhold for deres huslige Medhjælpere. Og jeg er sikker paa, at Husmødrene ogsaa vil forstaa, at mere Regulering paa dette Omraade er nødvendig, og at selv om saadan Regulering kan medføre visse Ulemper, kan disse Ulemper opvejes ved, at man derigennem skulde blive i Stand til at faa forøget Tilgang af Arbejdskraft.

Ikke mindst under Hensyn til den store samfundsmæssige Betydning, mit Parti tillægger Hjemmets Arbejde, har det stadig haft vor store Interesse at skabe gode Arbejdsforhold for de unge og ogsaa for de ældre Husmedhjælpere — der er nemlig ogsaa ældre Husassistenter —, men det gælder om at finde en Form, som paa den ene Side tager fornødent Hensyn til Arbejdskraften og paa den anden Side ikke gaar Hjemmenes Interesser for nær.

De Lovregler, vi har i Øjeblikket i Loven om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælper, trænger utvivlsomt til en Revision paa enkelte Punkter. Jeg skal ikke gaa i Enkeltheder paa det nuværende Tidspunkt, men vil kun i Anledning af en af Bestemmelserne i det forelagte Lovforslag sige, at jeg straks vil tage Afstand fra en lovmæssig Fastsættelse af den daglige Arbejdstid, dels fordi dansk Lovgivning overhovedet ikke paa noget Omraade har en saadan almindelig Begrænsning af Arbejdstiden for voksne, og dels — som det ogsaa blev fremhævet af det ærede Medlem Fru Elin Appel — fordi Arbejdet i Hjemmene omfatter saa forskellige

Forhold; dets Intensitet er saa forskellig Dagen igennem og saa forskellig i de forskellige Hjem, og de enkelte Husassistenters Arbejdstempo er saa forskelligt.

Efter min Mening bør en udvidet Lovgivning paa Grundlag af Husassistentkommissionens Betænkning tages op til Behandling. Den højtærede Arbejds- og Socialminister var inde paa, at det ogsaa af Hensyn til en Højnelse af det huslige Fag og for at skaffe mere Tilgang til Faget var naturligt at tage Uddannelsesspørgsmaalet op. Jeg vil gerne give min Tilslutning til den Tanke, at netop den huslige Uddannelse har stor Indflydelse paa dette Fags Standard, og jeg tror, at man gennem en bedre Uddannelse baade vilde kunne faa dette Fag mere alment anerkendt og faa større Tilgang, hvorved der kunde skaffes mere kvalificeret Hjælp. Men skal man skaffe bedre Uddannelsesmuligheder, er det naturligvis ogsaa i høj Grad et økonomisk Spørgsmaal, og man bør stræbe hen imod, at der ikke bliver for store Udgifter forbundet med en saadan Uddannelse.

Stareke: Jeg vil gerne tilslutte mig de ærede Ordførere, som har været af den Opfattelse, at denne Art af Lovgivning bør høre hjemme under Medhjælperloven og ikke skilles ud.

Jeg synes, at dette Lovforslag i mange Retninger kommer bagefter. Jeg kan henviser til de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Aidt fremsatte i Dag under Behandlingen af Lovforslaget om Fastlæggelse af Arbejdstiden i Landbruget; for en lang, lang Række af de Argumenter, han anførte imod dette Lovforslag, kan jo udmærket anvendes imod det Lovforslag, som her er forelagt af Dansk Samling.

Jeg skal kun fremsætte nogle faa Bemærkninger om enkelte af Paragrafferne. Jeg mener, at det er uheldigt at fikse disse Forhold alt for stramt og strikte som f. Eks. naar der i § 3, Stk. 1 og Stk. 2, tales om Udfyldning af autoriserede Blanketter i 3 Eksemplarer og med Strafsvar, hvis ikke man udfylder saadanne Blanketter. Saadan noget synes jeg er en uhyggelig Ting, som ikke har Aktualitetens Interesse.

Der tales i § 7, Stk. 3, om Adgang til Husassistentens Værelse, at denne ikke maa være gennem andre Rum. Jeg kan godt se, at der her ligger et Problem, som er af en vis Betydning, men i adskillige Hjem vil det kræve Ombygninger, hvis dette Lovforslags Ordlyd skal overholdes i alle Ret-